శ్రీ కల్యాణీయం

- సింగీతం లక్ష్మీ కల్యాణి

విశేషమైన ఖ్యాతి గడించిన సినీదర్శకుడి భార్య ఐనప్పటికీ ,

సాధారణ గృహిణిగా ఎదుగుతూ

కుటుంబాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్దుకున్న ఓ మహిళ స్ఫూర్తిదాయకమైన ఆత్మకథ..!!

(గత సంచిక తరువాయి)

మా పెద్ద అల్లుడు సతీష్ ఇంజనీరింగ్ పాసయ్యాడు. కొన్నాళ్ళు దుబాయిలో స్టేండర్డ్ చార్టర్డ్ బ్యాంక్‌లో పనిచేసి తిరిగి వచ్చేసారు. ఇప్పుడు జెమినీలో గ్రాఫిక్స్‌లో పని చేస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులకు ఒకే ఒక్క కొడుకు. వీళ్ళది జాయింట్ ఫ్యామిలి. కూతురు స్నేహ 20 ఏళ్ళది. ఇంజనీరింగ్ నాలుగో సంవత్సరం చదువుతోంది. మా ఇద్దరు అమ్మాయిలు నన్నుమించి ఉన్నారని గర్వంగా చెబుతున్నాను.

మేముంటున్న వడపళిని ఇల్లు వానా కాలానికి ఇల్లుకాదు. మేము అక్కడికి వెళ్ళిన ఆరు - ఏడు సంవత్సరాలు వాన వచ్చినా ఇబ్బంది లేకుండా వుండేది. ఎందుకంటే మేము వీధిలోఎత్తుగా సిమెంటు వేయించేసాము. కానీ కార్పోరేషన్ వాళ్ళు రెండేళ్ళకొకసారి రోడ్లు ఎత్తు చేయిస్తూ తారు రోడ్డు వేయిస్తూనే వుండేవాళ్ళు. దాంతో రోడ్డు ఎత్తై మా యింట్లోకి వచ్చేసేవి. నీళ్ళు చెండాలపు వాసన వచ్చేది. అలాంటప్పుడు మేము గ్యాస్ పొయ్యి, సిలిండర్ సైతం మేడమీద లౌంజ్‌లోనే వంటగది చేసుకుని, మొత్తం మకాం మేడ మీదకే మార్చేసాము. ఒక్కోసారి కిందనుంచి పైకి వచ్చినప్పుడల్లా డెట్టాల్ నీళ్ళతో కాళ్ళు కడుక్కుని మరీ మేడమీట్లు ఎక్కేవాళ్ళం. అప్పటికే మా సుధకని కట్టిన కొత్త ఇల్లు ఖాళీగా వుంది కదా, వెళ్ళకూడదా అంది సుధ. ఆ కొత్త ఇంటికి అన్ని హంగులు కోరి కట్టించుకున్నందున అద్దెకివ్వడం మాకిష్టం లేకపోయింది. ఆ సమయంలో మా శకుంతల వాళ్ళు అప్పటికే చేరినందువలన వాళ్ళా యింటికి అలవాటైపోయారు. రెండురోజులు వాళ్ళు తిరుపతికి పెళ్ళికి వెళ్ళవలసి వుంది. మా అల్లుడు సతీష్ ఒక్కడే వున్నారు ఊళ్ళో. వడపళిని ఇంట్లోకి నీళ్ళు రావడమే కాక రెండు రోజులు కరెంటు కూడా పోయింది. ఆ రెండు రోజులు శకుంతల ఇంట్లో వున్నాము. మా అల్లుడికి హోటల్ భోజనం తప్పింది. మళ్ళీ ఏడాది విజయదశిమి నాడు మా వారి పుట్టినరోజు అయ్యింది. మా సుధ తన కొత్త ఇంట్లో మా యిద్దరిచేత సత్యనారాయణ వ్రతం చేయించి, అయిదారు కుటుంబాలను పిలిచి క్యాటరింగ్ ఏర్పాటు చేసింది. అలా విజయదశిమి నాడు అన్నాళ్ళు ఖాళీగా వున్న ఇల్లు ఆరోజు సందడిగా వుండడం దాని మనసుకు ఉల్లాసం కలిగించింది. అది నేను, మావారు కనిపెట్టాము. సుధ అంది "అలా ప్రతి యేటా ఇంట్లో నీళ్ళు వస్తుంటే, ఇంకా ఖాళీచెయ్యరేం మీరు? ఈ ఇంటికి వస్తే నేను ప్రతి సెలవులకి వచ్చి మీరు అనుకున్నట్లుగా నేనుకూడా ఈ ఇల్లు ఎంజాయి చెయ్యచ్చుకదా" అంది.

మా శకుంతల పెళ్ళవగానే మా యింట్లో చాలా పెళ్ళిచూపులు, పెళ్ళిళ్ళు జరిగాయి. మా బావగారి నాలుగో అమ్మాయి విజయ, మేమంతా విజ్జి అంటాము. దానికి పెళ్ళి చూపులు 1990 సంవత్సరంలో జరిగాయి. అబ్బాయి వరుసకి మా మేనత్త మనవడు, మా ఒదిన కొడుకు. పేరు రాజా అసలు పేరు "గురురాజ్". పెళ్ళి గూడూరులో టి.టి.డి కల్యాణ మండపంలో జరిగింది. దీని పెళ్ళి 1990 ఆగష్టులో జరిగింది. మా ఇద్దరి ఇళ్ళల్లో పిల్లలు పుట్టడం, పెళ్ళిళ్ళు డబుల్‌గా జరిగాయి. మా శకుంతల 1965 నవంబరు 9 న పుట్టింది. ఇద్దరికి ఒకనెల తేడా. పెళ్ళి ఐదునెలల తేడాతో జరిగింది. మా సత్యభామ, నర్సింగ్‌ల పెళ్ళిళ్ళు ఒకే సంవత్సరం, ఒకే నెలలో, ఒకవారం తేడాతో జరిగాయి. విజ్జి చెల్లెలు ఇందిర పెళ్ళి మళ్ళీ 1994లోనే జరిగింది. విజ్జి పెళ్ళయిన కొన్నాళ్ళకి అమెరికాకి వెళ్ళింది. ఇందిర హైదరాబాదులోనే వుంటుంది. ఈ పెళ్ళికి కూడా మేము స్పాన్సర్ చేసాము. ఇక మా యిద్దరి ఇళ్ళల్లో మా సుధ మాత్రం పెళ్ళికుంది. మా సేతమ్మక్క మాత్రం మేము చేసిన మేలు మర్చిపోకుండా అప్పటినుంచి ఇప్పటివరుకు మా పిల్లల పట్ల వాత్సల్యం చూపిస్తున్నారు. మా ఇద్దరి పిల్లల పెళ్ళిళ్ళకి ఆమె చేసిన సహాయం ఎనలేనిది. మా శకుంతలకి మా స్నేహ పుట్టినప్పుడు ఆస్పత్రిలో వుండి ఇంటికి పిల్చుకొచ్చిన తరువాత కూడా మూడు నెలలు వరకు ఇక్కడే వుండి శకుంతలని, పాపని ఆమే చూసుకొనేది. ఎందుకంటే పిల్లల్ని, ముఖ్యంగా చంటిపిల్ల స్నానం అవీ ఆవిడకి చాలా అనుభవం కనుక అన్నీ ఆవిడకే వదిలేదాన్ని. మా సుధకి కొడుకు పుట్టిన తరువాత కూడ ఒక నెల వుండి చేసి వెళ్ళింది.

ఆవిడకొక విషాదం ఎదురైంది. వాళ్ళమ్మాయి ఇందిర పెళ్ళయ్యాక నెలరోజులకే మా బావగారు చనిపోయారు. మా బావగారి హఠాత్మరణంతో ఆవిడ చాలా కుమిలిపోయి దిగులు పడిపోయారు. మానసిక బాధ ఎక్కువైంది. మా శకుంతల పెళ్ళికి ముందంజ వేసినట్లు మా సుధ పెళ్ళి పనులకి ముందంజ వేసేదికాదు, నిరాకరించేది. కానీ నేను మాత్రం "మీరు అలా వెనకాడవద్దు. నేనొప్పుకోను. దేనికైనా మనసు ప్రధానం" అనేదాన్ని. ఆవిడ మంచి మనసే నాకు శ్రీరామ రక్ష అయింది. మా చెల్లెలు కూడా అనేది. "అక్కా! నువ్వు ఆస్పత్రిలో వుండి ఆపరేషన్లు అయినప్పుడు సేతమ్మక్కగారే కదా నిన్ను చూసుకున్నారు. మేమేమి చేయలేక పోయాము."

నేను తరుచూ ఆర్థోపెడిక్ ప్రాబ్లమ్స్ వల్ల విజయా హెల్త్ సెంటర్‌కి వెళ్తుండేదాన్ని. అప్పట్లో డా.మోహన్‌దాస్‌గారు ఉండేవారక్కడ. ఆయన అప్పటికే చాలా సంవత్సరాలనుంచీ డాక్టరు. ఆయనకి నా సమస్యలు బాగా తెలుసు. పలుసార్లు ఫిజియోథెరిపి అవీ యివీ చేయించుకున్నాను. ఆ వెయిటింగ్‌లో ఒక కన్నడ దంపతులని కలుసుకున్నాను. ఆ మాటా, ఈ మాటా మాట్లాడుతూ మా రెండో అమ్మాయి పెళ్ళికి వుందని సంబంధాలు చూస్తున్నామని చెప్పాను. ఆయన వివరాలు అడిగితే చెప్పాను. ఆయనొక అడ్రస్సు ఇచ్చి వాళ్ళకొక తెలిసినాయన తిరుచ్చిలో వుంటున్నారని, ఆయన దగ్గర చాలా సంబంధాలు, జాతకాలు వుంటాయని చెప్పారు. ఆ పెద్ద మనిషికి ఏమనిపించిందో, ఆయనకి కూడా ఇద్దరు అబ్బాయిలు, ఒక అమ్మాయి. అమ్మాయికి పెళ్ళి అయిందని చెప్పి, అమ్మాయి ఎత్తు ఎంత అని అడిగాడు. చెప్పాను. "అరరే! మా అబ్బాయికే చేసుకొందును కానీ వాడి ఎత్తు ఆరు అడుగులు" అన్నాడు.

ఆ పెద్ద మనిషి ఇచ్చిన తిరుచ్చీ అడ్రస్సుకి మా సుధ జాతకం పంపితే, అక్కడి నుంచి కొన్ని జాతకాలు పంపితే, అక్కడినుంచి కొన్ని జాతకాలు, బయోడేటాలు వచ్చాయి. వెంటనే ఆ లిస్టు మా సుధకి చూపించాము. అన్నీ క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి ఎం.బి.ఎ పాసై ఇండియన్ ఆయిల్ కార్పోరేషన్‌లో పనిచేస్తున్న అబ్బాయిని సెలెక్ట్ చేసుకుంది. దాంట్లో అబ్బాయి నాన్నగారు పేరు, అడ్రస్సు ఉన్నాయి. కనీ ఫోన్ నెంబరు లేదు. అబ్బాయి పేరు కార్తీక్. తండ్రి పేరు ఎ.జి.రామారావు అని వుంది. మా వారు టెలిఫోన్ ఎక్స్చేంజ్‌కి ఫోన్ చేసి అడ్రస్సు ఇచ్చి రామారావుగారి ఫోన్ నెంబరు తెలుసుకున్నారు. ఆయనతో

మాట్లాడి తాను వాళ్ళింటికి ఫలానా రోజు వస్తామని చెప్పి మేమిద్దరం బెసెంట్ నగర్‌లో ఉన్న వాళ్ళింటికి వెళ్ళి వాళ్ళని ముఖాముఖి కలుసుకుని ప్రొసీడ్ అయ్యాము. ఆయన స్టీలు కంపెనీ భిలాయిలో పనిచేసి రిటైర్ అయి, మదరాసుకు వచ్చి, స్వంత ఇంట్లో ఉంటున్నారని చెప్పారు.

సరే, జాతకాలు జతపడడం, పెళ్ళి చూపుల తతంగం మేం రెండిళ్ళవాళ్ళం ఒకరింటికి ఒకరు వెళ్ళడం జరిగాయి. అబ్బాయి, అమ్మాయి ఒకరినొకరు ఇష్టపడటం జరిగింది. మావారు మా శకుంతల పెళ్ళి ఎలా చేసామో, ఇదీ అలాగే చేస్తామని చెప్పారు. కార్తీక్ వాళ్ళు ముగ్గురు అన్నదమ్ములు. పెద్దతను మురళి. ప్రస్తుతం మస్కట్‌లో ఉంటున్నాడు. భార్య, ఇద్దరు పిల్లలు. కార్తీక్ రెండవతను. మూడవ అబ్బాయి ప్రశాంత్. అమెరికాలోనే చదివి అక్కడే ఉంటున్నాడు. ఇప్పుడు అతనికి పెళ్ళై ఒక పాప.

ఈసారి విజయశేష్ మహల్ ఖాళీగా వున్నా, శకుంతల పెళ్ళి రాణీమహల్‌లో చేసాం గనక అదే మంటపం ఫిక్స్ చేసాం.

1995 సంవత్సరం ఫిబ్రవరి నెల 24వ తేదీన మా సుధ పెళ్ళి జరిగింది. ఈసారి కూడా పెళ్ళికి అందరికి ఉత్తరాలు రాస్తూ, రెండురోజులు ముందు పెళ్ళికూతుర్ని చేసే ఫంక్షన్ ఉందని తెలియచేశాం. పొద్దున్న పెళ్ళి, సాయంత్రం రిసెప్షన్. ఈసారి రిసెప్షన్‌కు ఎనిమిది, పదేళ్ళ అమ్మాయి 'నాగమణి' చేత మాండలీన్ కచేరి పెట్టించాం. రిసెప్షన్‌కి వచ్చిన భానుమతిగారు నాగమణి కచేరి చూసి మెచ్చుకుని ఆ అమ్మాయికి ఏదో బహూకరించి వెళ్ళారు. మా వారు ఆ అమ్మాయితో వచ్చిన ట్రూప్స్ Terms కాకుండా, ఆ అమ్మాయికి ప్రత్యేకంగా ఒక వెండి కప్పు బహూకరించారు. చాలామంది సినిమా డైరెక్టరు కదా సినిమా పాటలు పాడిస్తారనుకున్నారు. కానీ కొంతమంది పెద్ద మనుష్యులు మావారి అభిరుచిని మెచ్చుకున్నారు. ఈ వియ్యాలవారు కూడా మేం చేసిన మా సుధ పెళ్ళికి తృప్తిపడ్డారు.

మా సుధ, కార్తీక్ హనీమూన్ వెళ్ళి వచ్చిన తర్వాత దాంతో శకుంతల, నేను ఢిల్లీ వెళ్ళి మూడు నాలుగురోజులుండి వచ్చాము. ముఖ్యంగా అమ్మాయిల పెళ్ళిలో భోజనాలు అత్యద్భుతంగా ఉన్నాయని ప్రశంస వచ్చింది. సుధ పెళ్ళప్పుడు తమిళ యాక్టరు ప్రభు షూటింగులో వుండి, క్యారియర్ పంపించి, పాతిక మందికి పెళ్ళి భోజనం తెప్పించుకున్నాడు. వాణిశ్రీ భర్త, పిల్లలతో వచ్చి భోజనాలని పొగిడింది. ఇక ముహూర్తం అయిన తర్వాత మామూలు కూల్‌డ్రింక్స్ కాకుండా, ప్రత్యేకంగా బెల్లపు పానకం చేయించి ఇస్తే అందరూ మెచ్చుకున్నారు.

మా సుధ పెళ్ళితో, మా యిద్దరి కుటుంబాల అమ్మాయిల పెళ్ళిళ్ళు పూర్తయ్యాయి. మా వారి పిల్లలు, మా బావగారి పిల్లలు. మా యిద్దరి బాధ్యతలు తీరిపోయాయి. శ్రావణ మాసం రాగానే నేను మాత్రం ఢిల్లీకి వెళ్ళి, రెండు వారాలుండి శ్రావణ మంగళవారం నోము నోయించి వచ్చేశాను. మిగతా రెండువారాలు అదే చేసుకుంది. ఒక ఏడాది తరువాత మా సుధకి కొంచెం వంట్లో నలతగా వుందని తెలిసి ఢిల్లీకి వెళితే అది నెల తప్పిందని తెలిసి కొన్నాళ్ళుండి వచ్చేశాను. నేనక్కడున్నప్పుడు మా వారు కూడా అప్పుడప్పుడు ఢిల్లీకి వస్తే, ఇద్దరూ కలిసి వచ్చేవాళ్ళం.

మా పెద్దమ్మాయి శకుంతల కూతురు స్నేహకి ఏడాది లోపుగా మా రెండు కుటుంబాలు తిరుపతికి వెళ్ళి పుట్టు వెంట్రుకలు తీయించడం, చెవులు కుట్టించడం అన్నీ చేసాము. మావారికి విజయా సంస్థలో అవినాభావ సంబంధం ఉంటూ వస్తోంది. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత నాగిరెడ్డిగారి కుమారులు వెంకట్రామ రెడ్డిగారు, విశ్వనాథ రెడ్డిగారు, వేణుగోపాల్ రెడ్డిగారు విజయా చందమామా కంబైన్స్‌లో మూడు సినిమాలు తీశారు. వాటి మూడింటికీ మా వారే డైరెక్టరు. మా స్నేహని చెవులు కుట్టించడానికని కాటేజి నుంచి పిలుచుకుని వెళ్దామనుకుంటుంటే వాన వచ్చింది తిరుపతిలో. ఎలా

వెళ్ళాలో అనుకుంటుంటే విజయా సంస్థ వారి సుమో కనిపించింది. వెంటనే మా వారు ఆ డ్రైవర్ని పిలిచి మమ్మల్ని మేమెళ్ళే గమ్యానికి దిగబెట్టమంటే, అతను అలాగే మమ్మల్ని వ్యాన్‌లో పిలుచుకుని వెళ్ళాడు.

స్నేహకి మొదటి పుట్టినరోజున మా వియ్యాలవారి సాంప్రదాయం ప్రకారం ఆయుష్ హోమం చేయించారు. దాని పుట్టిన రోజు వైభవంగా చేశారు. అమ్మమ్మ, తాతలుగా మేం చెయ్యవలసినవి పట్టుపరికిణి, చొక్కా కుట్టించి, వెండి కంచం, వెండి గ్లాసు మనవరాలికి బహూకరించాము.

మా సుధ పెళ్ళి నిశ్చయించుకుని ముహూర్తాలు పెట్టుకున్నాక కొన్ని బంగారు, వెండి నగలు కొనడం కూడా అయింది. ఒక బట్టల షాపింగు మాత్రం ఉండిపోయింది. కార్తీక్ అప్పుడప్పుడు శెలవులొచ్చినపుడల్లా మద్రాసుకి వచ్చి సుధని కలుసుకుంటూ వెళ్ళేవారు. అలాగే అతనికి కావలసినవి షాపింగ్ కూడా చేసుకునేటప్పుడు పెళ్ళికొడుక్కిచ్చే వజ్రపుటుంగరం అతని వేలికి సరిగా దొరకలేదు. ఇంతలో కొన్ని తప్పనిసరి పరిస్థితులలో నేనూ, మా వారు దుబాయి వెళ్ళిరావడం జరిగింది.

మా శకుంతలా వాళ్ళు స్నేహ రెండేళ్ళుగా ఉన్నప్పుడు దుబాయి వెళ్ళారు. సతీష్ ముందు వెళ్ళి మూడు నెలలుండి, స్టాండర్డ్ చార్టెడ్ బాంక్‌లో అక్కడ ఉద్యోగం దొరికిన తర్వాత, ఇల్లు చూసి పెట్టి, ఇండియాకి వచ్చి శకుంతలని స్నేహాని పిల్చుకు వెళ్ళారు. అక్కడ వాళ్ళు చాలా హ్యాపీగా వుంటూ వచ్చారు. సాయంత్రం సతీష్ ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన తర్వాత షాపింగ్, రాత్రిళ్ళు హోటల్లో భోంచేస్తూ ఉండేవారట. రెండు రోజులకొకసారి శకుంతల, సతీష్ ఫోన్లు చేస్తూ వచ్చారు. అక్కడ కూడా ఇండియన్ వెల్‌కమ్ హోటల్ ఉందనీ, ఇడ్లీ దోసె అన్నీ దొరుకుతాయని, స్నేహ ఆటపాటల గురించి ఫోన్లు తరచూ చేస్తూ ఉండేవారు. అప్పుడే మా సుధ సంబంధం విషయం, పెళ్ళి నిశ్చయించిన విషయం చెప్పాం. ఇలా ఒక సంవత్సరం గడిచింది. క్రమేణా మా సతీష్‌కి ఆఫీసులో వాతావరణం నచ్చడంలేదనీ, ఆ ఆఫీసరు ఒక బ్రిటీష్ వాడని, వాడి వైఖరి తనకి సమస్యగా వుంటోందని శకుంతల ఫోను చేసేది. పైగా మా సతీష్‌కి హ్యాపీగా ఉండటంలేదని, స్నేహకి అప్పుడప్పుడు తరచుగా జ్వరం వస్తోందని ఫోన్లు, సతీష్ కూడా మామగారికి ఆఫీసు విషయాల గురించి ఫోనులో మాట్లాడడం కొనసాగించారు. మదరాసులోనే కంప్యూటర్ కంపెనీ పెట్టుకున్న ఒక వ్యాపారి తనకి సతీష్‌లాంటి మనిషి కావాలనీ, ఇండియాకి వస్తే మంచి జీతం ఇస్తాననీ ఫోన్లు మీద ఫోన్లు చేసి వత్తిడి చేసేవాడట. మా సతీష్ సిన్సియర్ వర్కర్ అని అందరికీ తెలుసు, ఈ మెద్రాసతను అతని మంచితనం ఉపయోగించుకోవాలని ప్లాను. ఇవన్నీ ఫోనులో మా సతీష్ మా వారికి ఏకరువు పెట్టుకునేవారు.

ఇవన్నీ చూసి మా వారికి స్వయంగా దుబాయ్‌కి వెళ్ళి చూస్తేకానీ ఏ విషయం నిర్ణయించుకోలేమని, కానీ ముందు ముందు పెళ్ళివుంది కదా, వెళ్ళడానికి అవుతుందో లేదోనని ఆలోచన. సరే, పూర్ణతో కొన్ని చెయ్యవలసిన పనులు చెప్పి, అలాగే కార్తీక్ వజ్రపుటుంగరం కొనడానికి ఏర్పాటు చేసి వెళ్ళడానికే నిశ్చయించుకున్నాం. మేము బయల్దేరేది 5,6 తారీఖులు. డిశంబరు పదమూడున మా శకుంతల పుట్టినరోజు వస్తోంది కదా అని దానికొక డ్రెస్ కొని తీసుకెళ్ళాము.

దుబాయి వెళ్ళి పదిహేనురోజులున్నాము. ఈ పదిహేను రోజులూ చాలా సరదాగా గడిపాం. డిసెంబరు కదా చాలా చలిగా వుండేది. చాలా షాపింగ్ చేశాం. మేము వెళ్ళేసరికే మా బంధువుల పిల్లలకి గౌన్లు, కొన్ని చీరలు, మా సుధకి కొన్ని చీరలు, డ్రెస్సులు శకుంతల కొని పెట్టింది. మదరాసులో సుధ పెళ్ళి షాపింగ్ చాలామట్టుకు అయ్యాయి. మేము వెళ్ళి పట్టుచీరలకి కంచికి వెళ్ళాలి అని శకుంతలతో చెప్పాను. తరువాత ప్రధానానికి అల్లుడికియ్యవలసిన సామాన్లన్నీ అక్కడే కొనేశాము. ఇదంతా మా శకుంతల ప్రోత్సాహం. షాపింగ్ అయిన తర్వాత రాత్రి డిన్నర్‌కి హోటల్‌కి వెళ్ళేవాళ్ళం.

ఒకరోజు అబుదాబీలో చంద్రు అనే సతీష్ మామ దుబాయ్‌కి వచ్చి మమ్మల్ని ఆయన కారులో అబుదాబీకి పిల్చుకు వెళ్ళారు. అక్కడ రెండురోజులున్నాం. ఆయన భార్య రాధ కూడా చాలా మంచిది. ఆయన మమ్మల్ని షాపింగ్‌కి, సైట్‌సీయింగ్‌కి, మాల్‌కి పిల్చుకెళ్ళారు. మా సతీష్ ఉద్యోగపు వేటలో ఈయనింట్లో కొన్నాళ్ళున్నారట. వాళ్ళ బంధుత్వం మాట ఎలా ఉన్నా, చంద్రూగారికి మావారి గురించి తెలిసి, మావారన్నా, నేనన్నా విపరీతమైన గౌరవం. మదరాసుకువచ్చినపుడల్లా మా యింటికి వస్తూండేవారు. తరువాత మదరాసు వచ్చి స్థిర నివాసమేర్పరచుకున్నాడు. ఆయనకి ఇద్దరు మగపిల్లలు.

అక్కడ ఉన్నన్నాళ్ళూ మా మనవరాలు స్నేహ మమ్మల్ని ఒదిలేదికాదు. రెండవ సంవత్సరమే శకుంతల దాన్ని ప్లే స్కూల్లో చేర్పించింది. చాలా మంచి ఇంగ్లీషు మాట్లాడేది. మేము బయల్దేరిన రోజు ఎయిర్‌పోర్టులో ఒకటే ఏడుపు మేము వచ్చేస్తున్నామని. దాన్ని చూచి నాకు కూడా ఏడుపు వచ్చేది. మేమక్కడికి వెళ్ళిన తర్వాత సతీష్ మా వారితో చాలా విషయాలు చెప్పి, పైగా సతీష్ ఎన్నో రాత్రుళ్ళు నిద్రకూడా ఉండటం లేదని చెప్పారు. అన్ని విషయాలు తెలిసిన తర్వాత సతీష్ రిజైన్ చేస్తానంటే మావారు సరేనన్నారు. రిజైన్ చేసి మా వారి దగ్గరకొచ్చి మర్నాడు 'అంకుల్ ఇన్నాళ్ళకి నేను రాత్రి హాయిగా నిద్రపోయాను' అన్నారు. ఇతనిన్నాళ్ళు ఎంత నరకం అనుభవించాడా అనుకుని మా వారికి అదోలా అనిపించింది. ఇక రాజీనామా చేసిన తర్వాత వీసా ప్రకారం రిజర్వ్ చేయించుకుని సామాన్లు పంపే ఏర్పాటు చేసి, ఇండియాకి వచ్చేశారు. మా శకుంతలకి దుబాయ్ వదిలి రావడానికి ఇష్టంలేకపోయింది. వాళ్ళత్తగారు వాళ్ళు కూడా కనీసం అయిదు సంవత్సరాలైనా అక్కడ వుంటారనే అనుకున్నారు. కానీ ఒకటిన్నర సంవత్సరానికి తిరిగి వచ్చేశారు.

మేము దుబాయ్ నుంచి రాగానే కాంచీపురం వెళ్ళి కావలసినవి కొన్నాం. మా శకుంతల వాళ్ళు వచ్చినతరువాత మళ్ళీ దాని చీరకి, స్నేహ పట్టుపావడా, చొక్కాకి మళ్ళీ వెళ్ళివచ్చాం. ఇండియాకి వచ్చిన తర్వాత కొన్నాళ్ళు వరకు శకుంతల మూడ్ అవుట్‌గా ఉండేది.

శకుంతల వాళ్ళు ఇండియాకి వచ్చిన తర్వాత సతీష్ ఆ కంప్యూటర్ కంపెనీలో చేరాడు. కొంతకాలం వరకు బాగానే వుండింది. తరువాత తరువాత పనిచేయించుకుని డబ్బులు సరిగ్గా ఇచ్చేవారు కాదు. మొదట్లో మా సతీష్ పని మీద వున్న ఇంట్రెస్ట్ కొద్దీ జీతం ఇవ్వకపోయినా పనిచేస్తూ వుండేవాడు. కానీ ఎవ్వరైనా ఎంతని ఓర్చుకుంటారు? ఈ కంపెనీ వదిలేశారు సతీష్, ఏది ఏమైనా కాలం నిలిచిపోదు కదా! మా శకుంతల మెల్లిగా మనసు మార్చుకునే టైములో రమ్య అనే దుబాయి స్నేహితురాలు మదరాసు వచ్చి తారసపడి "ఎందుకు వచ్చేశారు?" అంటూ దాన్ని కలియబెట్టింది. మా శకుంతలకి ఏడుపు వచ్చిందట ఆవిడ అలా అడగగానే. క్రమేపి రొటీన్ పనులల్లో పడి వాళ్ళమ్మాయిని పద్మాశేషాద్రి బాలభవన్‌లో చేర్పించి అది నుంగంబాకం మెయిన్ స్కూల్లో టీచరుగా చేరింది. మా శకుంతల అప్పటి నుండి ఇప్పటివరకు అక్కడే ఉద్యోగం చేస్తోంది. పద్మాశేషాద్రి సంస్థాపకులు వై.జీ పార్థసారథిగారని, వై.జీ మహేంద్ర తండ్రి. ఇప్పుడు తండ్రిలేడు. తల్లి శ్రీమతి వై.జి.పార్థసారథి స్కూలు నడుపుతోంది. శకుంతల వాళ్ళమ్మాయిని బేబి క్లాసులో చేర్పించేటప్పుడు వాళ్ళ నాన్నగారి సహాయం కోరింది. వై.జి.మహేంద్ర మావారి సినిమాల్లో అప్పటికే రెండు మూడు సినిమాలు, పైగా 'దిక్కెట్ర పార్వతి' సినిమాకి తొలి పరిచయం చేశారు. ఈలోగా స్కూల్లో చేర్పించటానికి స్కూలుకి పిలుచుకుని వెళితే ఇంగ్లీషులో దాని పేరడిగారట. స్నేహ అని చెప్పిందట. తర్వాత మీ స్కూల్లో టాయిస్ ఉన్నాయా అని అడిగిందట. రెండున్నర సంవత్సరాల పిల్ల ఇంత తెలివిగా మాట్లాడ్డం చూసి ప్రిన్సిపాల్ ఆశ్చర్యపోయింది. ఇక వాళ్ళ తాతగారి రికమండేషన్ అవసరం లేకుండానే స్కూల్ సీట్ సంపాదించుకుంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments